

საქმე # 010100120003444330

საქმე N1-109/20

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

04.02. 2020 წელი

ქ. ბათუმი

ბათუმის საქალაქო სასამართლო
სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე - ვიოლეტა ფორჩხიძე
სხდომის მდივანი - ხატია დევაძე

ბრალდების მხარე

პროკურორი - რა-----ძე

დაცვის მხარე

ბრალდებული: კო-----ა

მამის სახელი: ნო-----

დაბადებული: 2--0--1--- წელი

პირადი ნომერი: 6-----

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

განათლება: ს-----

ნასამართლობა: მქონე

ოჯახური მდგომარეობა: დასაოჯახებელი

მისამართი: ქ. ბათუმი, ის-----

ადვოკატი - ირ-----ძე

დაკავების თარიღი: 16.12.2019, 01:32 საათი

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი; საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტი; (ორი ეპიზოდი)

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე N **173161219001**

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

წარდგენილი ბრალდების თანახმად:

2019 წლის აგვისტოს თვის პირველი ნახევრიდან 2019 წლის 15 დეკემბრის ჩათვლით, ქალაქ ბათუმში, ის-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში და მის ეზოში ალკოჰოლური თრობის ქვეშ მყოფი კო-----ა, საყოფაცხოვრებო საკითხებთან დაკავშირებით, უმიზეზოდ სისტემატურად აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას დედას ელენე გოგუას, რა დროსაც დაზარალებული განიცდიდა ტანჯვას, კერძოდ: 2019 წლის 01 აგვისტოს, დაახლოებით 21:00 საათზე ქალაქ ბათუმში, ის-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ალკოჰოლური თრობის ქვეშ მყოფი კო-----ამ, საყოფაცხოვრებო საკითხებთან დაკავშირებით, დედამის ელ-----ას უმიზეზოდ აგინა დედის მისამართით, მიმართა სალანძღავი სიტყვებით რა დროსაც დაზარალებულმა განიცადა ტანჯვა.

2019 წლის 20 ნოემბერს, დაახლოებით 20:00 საათზე ქალაქ ბათუმში, ის-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლის ეზოში, ალკოჰოლური თრობის ქვეშ მყოფმა კო-----ამ, საყოფაცხოვრებო საკითხებთან დაკავშირებით, დედამის ელ-----ას უმიზეზოდ აგინა დედის მისამართით, უწოდა სალანძღავი სიტყვებით, რა დროსაც დაზარალებულმა განიცადა ტანჯვა.

2019 წლის 01 დეკემბერს დაახლოებით 12:00 საათზე ქალაქ ბათუმში, ის-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ალკოჰოლური თრობის ქვეშ მყოფმა კო-----ამ, საყოფაცხოვრებო საკითხებთან დაკავშირებით, დედამის ელ-----ას უმიზეზოდ აგინა დედის მისამართით, მიმართა სალანძღავი სიტყვებით, რა დროსაც დაზარალებულმა განიცადა ტანჯვა

2019 წლის 15 დეკემბერს დაახლოებით 22:00 საათზე ქალაქ ბათუმში, ის-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლის ეზოში და სახლში, ალკოჰოლური თრობის ქვეშ მყოფმა კო-----ამ, საყოფაცხოვრებო საკითხებთან დაკავშირებით, დედამის ელ-----ას უმიზეზოდ აგინა დედის მისამართით, მიმართა სალანძღავი სიტყვებით, რა დროსაც დაზარალებულმა განიცადა ტანჯვა.

1.2 2019 წლის 01 დეკემბერს, დაახლოებით 12:00 საათზე, ქალაქ ბათუმში, ის-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ალკოჰოლური თრობის ქვეშ მყოფმა კო-----ამ, სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა დედას ელენე გაგუას, რის შემდგომაც დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით რა დროსაც დაზარალებულს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

1.3. 2019 წლის 15 დეკემბერს, დაახლოებით 22:00 საათზე, ქალაქ ბათუმში, ის-----ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ალკოჰოლური თრობის ქვეშ მყოფმა კო-----ამ, სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა დედას ელენე გაგუას, რის შემდგომაც დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით რა დროსაც დაზარალებულს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

**ქმედების სამართლებრივი აღწერა
ოჯახის წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის
მუქარა, როდესაც იმას ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა
მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში**

**ოჯახში ძალადობა, ესეიგი ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის
მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია დაზარალებულის ფიზიკური
ტკივილი, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი**

2.1. არსებითი განხილვის სხდომაზე ბრალდების მხარის სადავო მტკიცებულებებზე მხარეები შეთანხმდნენ, საქმეში არსებული არცერთი მტკიცებულება სადავო არაა და დაცვის მხარე სრულად დაეთანხმა აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს. ბრალდებულმა აღიარა ჩადენილი ქმედება და მოინანია; (იხ ოქმი)

2.3 საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის "დ" ქ/პუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან. გამომდინარე აქედან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი, მათში ასახული ფაქტობრივი გარემოებებით გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

2.4. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.5. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას

შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.6. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no.40852/05, § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან (ასევე იხ.: *Keller v. Russia*, no. 26824/04, § 114, ECHR 17/10/2013; *Huseynli and others v. Azerbaijan*, no(s).67360/11, 67964/11, 69379/11, § 87, ECHR 11/02/2016; *Baka v. Hungary [GC]*, no. 20261/12 §143, ECHR 23/06/2016; *Zyakun v. Ukraine*, No. 34006/06, §40, ECHR 25/02/2016).

2.7. აღნიშნულიდან გამომდინარე, შესაძლებელია გაკეთდეს დასკვნა, რომ მტკიცების სტანდარტი არაა სავალდებულო იყოს აბსოლუტურად სარწმუნო, თუმცა, უნდა აკმაყოფილებდეს შესაძლებლობის საკმაოდ მაღალ სტანდარტს და უნდა ტოვებდეს მხოლოდ უმნიშვნელო შესაძლებლობას საპირისპიროს არსებობაში.

2.8. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychev v. Russia*, no. 24086/04, 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.9. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია ბრალდების დადგენილებით მითითებული გარემოებები; კერძოდ, ერთმანეთთან შეთანხმებული უდავო მტკიცებულებებით (სა-----

-----ის გამოკითხვისას მიღებული ინფორმაციების, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი, ელ-----ას მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი, კო-----ას დაკავების ოქმი და საქმეში არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ) - სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა კო-----ამ ჩაიდინა ოჯახის

წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში და ოჯახში ძალადობა, ესე იგი ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

3.სამართლებრივი შეფასება:

3.1. საქართველოს სსკ-ის მე-11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ოჯახის წევრად ითვლება: დედა, მამა, პაპა, ბებია, მეუღლე, შვილი (გერი), ნაშვილები, მინდობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მინდობით აღმზრდელი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

უდავო მტკიცებულებებით დადგენილია, რომ დაზარალებული ელ-----ა არის ბრალდებულის - კობა გაგუას დედა;

3.2. რაც შეეხება კო-----ას მიმართ მუქარის ნაწილში კვალიფიკაციას, სასამართლო მიიჩნევს, რომ 11¹ 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის "დ" ქ/პუნქტიდან უნდა ამოირიცხოს 11¹ მუხლი, რადგან მიუხედავად იმისა, რომ 11¹ მუხლი პასუხისმგებლობას ითვალისწინებს ოჯახური დანაშაულისათვის, საქართველოს სსკ-ის 151 მუხლში 2019 წლის 20 სექტემბერს განხორციელებული ცვლილების თანახმად, 151 -ე მუხლს დაემატა "დ" ქ/პუნქტი, რომელიც პირდაპირ ითვალისწინებს პასუხისმგებლობას ოჯახის წევრის მიმართ განხორციელებული მუქარისათვის, აქედან გამომდინარე დამატებით 11¹ მუხლით კვალიფიკირების აუცილებლობა სახეზე არ არის; ამდენად ბრალდების ამ ნაწილში კო-----ას მიერ ჩადენილი ქმედება უნდა დაკვალიფიკირდეს 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის "დ" ქ/პუნქტით და ამოირიცხოს მითითება 11¹ მუხლზე;

3.2. სასამართლოს მიაჩნია, რომ კო-----ამ მის მიერ განხორციელებული ქმედებით - ჩაიდინა **ოჯახის წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში და ოჯახში ძალადობა, ესე იგი ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი,** რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის

მეორე ნაწილის „დ“ და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1. კო-----ას პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ჩადენილი ქმედებების აღიარება;

4.2. კო-----ას პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია.

5. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

5.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

5.3. ამასთან, სასამართლო ხაზს უსვამს სამართლიანი სასჯელის სწორად განსაზღვრის აუცილებლობას და აღნიშნავს, რომ სასჯელი შესატყვისი და პროპორციული უნდა იყოს ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან, გაცნობიერებულ უნდა იქნეს დანაშაულის საფრთხე და, აგრეთვე, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პიროვნება. მსჯავრდებული პირის მიმართ დანიშნული სასჯელი უნდა გახდეს მომავალში მისი საზოგადოებაში უსაფრთხო ინტეგრაციის საფუძველი და დამაფიქრებელი მისთვის, რათა უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროებისა და გასაკიცხაობის ხარისხი და შეამციროს მის მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი.

5.4. სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს მიიჩნევს, რომ კო-----ას

რესოციალიზაციისათვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის მას უნდა დაენიშნოს სასჯელი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული სანქციათა ფარგლებში. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილი ბრალდება სასჯელის სახით ითვალისწინებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ოთხმოციდან ას ორმოცდაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ორ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით წარდგენილი ბრალდება სასჯელის სახით ითვალისწინებს, ჯარიმას ან საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ას სამოცდაათიდან ორას საათამდე ან გამასწორებელი სამუშაოს ვადით ორ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით სამ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

5.5 სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას მხედველობაში იღებს იმ გარემოებებს, რომ ბრალდებულმა კო-----ამ აღიარა ჩადენილი დანაშაული, სადავოდ არ გაუხდია ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები, რითაც ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას, ხასიათდება დადებითად, სასამართლო ასევე ითვალისწინებს დაზარალებულთან ურთიერთობას; დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილია დაზარალებულის - ბრალდებულის დედის წერილობითი განცხადება - დამოწმებული სანოტარო წესით, რომ მას შვილის მიმართ პრეტენზია არ აქვს, ის არის ხანდაზმული და ცხოვრობდა შვილთან ერთად იყო მის კმაყოფაზე და ამჟამად არავინ ყავს ოჯახის წევრი, ვინც მას მიაქცევს ყურადღებას; აქედან გამომდინარე შუამდგომლობს, რომ ბრალდებულის მიმართ გამოყენებული იქნეს კანონით გათვალისწინებული შელავათი; (იხ განცხადება) ამდენად, ამ მოცემულობით, სასამართლო თვლის, რომ კო-----ას მიმართ სასჯელის განსაზღვრისას ჩადენილი ქმედების სიმძიმის, ბრალდებულის პიროვნების გათვალისწინებით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით სასჯელის სახედ შესაძლებელია განისაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა, სანქციით გათვალისწინებული ზომით, რომელიც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე უნდა ჩაეთვალოს პირობით. კო-----ას მიერ ჩადენილი დანაშაულები მიეკუთვნება ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულს. ის ამჟამად ნასამართლობის არმქონეა, აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს; სასამართლო ითვალისწინებს დანიშნული სასჯელის ეფექტს, რაც იქნება შემაკავებელი ხასიათის და სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, დამნაშავის რესოციალიზაციას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და სამართლიანობის აღდგენას.

6. ნივთმტკიცების, ყადაღის, ან სხვა საკითხები

ნივთიერი მტკიცებულებად ცნობილი - აუდიო ფაილი ერთ ცალ დისკზე საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაერთოს საქმეს, საქმის შენახვის ვადით;

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სსსკ-ის 258-260-ე, 268-ე, 269-ე, 271-ე, 272-ე, 273-ე, 274-ე, 277-ე, 279-ე, 292-ე და 293-ე მუხლებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ბრალდებული კო-----ა ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს **თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლისა ვადით, რაც სსკ-ის 63-64-ე მუხლების გამოყენებით ჩაეთვალოს პირობით 02 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით.**

ბრალდებული კო-----ას მიმართ წარდგენილი ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 111-151-ე მუხლის მეორე ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტიდან (2019 წლის 01 დეკემბრის ეპიზოდი) **გადაკვალიფიცირდეს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის "დ" ქ/პუნქტზე;**

ბრალდებული კო-----ა ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის "დ" ქ/პუნქტით (2019 წლის 01 დეკემბრის ეპიზოდი)

გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს **თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლისა და 6 (ექვსი) თვის ვადით, რაც სსკ-ის 63-64-ე მუხლების გამოყენებით ჩაეთვალოს პირობით 02 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით;**

რალდებული კო-----ას მიმართ წარდგენილი ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 111-151-ე მუხლის მეორე ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტიდან (2019 წლის 15 დეკემბრის ეპიზოდი) **გადაკვალიფიცირდეს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის "დ" ქ/პუნქტზე;**

ბრალდებული კო-----ა ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის მეორე ნაწილის "დ" ქ/პუნქტით (2019 წლის 15 დეკემბრის ეპიზოდი)

გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს **თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლისა და 6 (ექვსი) თვის ვადით, რაც სსკ-ის 63-64-ე მუხლების გამოყენებით ჩაეთვალოს პირობით 02 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით;**

საქართველოს ს.ს.კ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმის ნაკლებად მკაცრი ზომის და თანაბარი სასჯელები და საბოლოოდ დანაშაულთა ერთობლიობით კო-----ას ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლისა და 6 (ექვსი) თვის ვადით, რაც სსკ-ის 63-64-ე მუხლების გამოყენებით ჩაეთვალოს პირობით 02 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებულ კო-----ას სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2019 წლის 16 დეკემბრიდან 2020 წლის 04 თებერვლის ჩათვლით პერიოდი.

მსჯავრდებულ კო-----ას მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს სასამართლოს სხდომის დარბაზიდან.

პირობით მსჯავრდებულის ყოფაქცევაზე კონტროლის განხორციელება დაევალოს საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით პრობაციის ბიუროს, მსჯავრდებულს კი დაევალოს პრობაციის ოფიცრის თანხმობის გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

ნივთიერი მტკიცებულება - აუდიო ფაილი ერთ ცალ დისკზე საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაერთოს საქმეს, საქმის შენახვის ვადით;

განაჩენი რეაგირებისათვის და აღსასრულებლად გადაეგზავნოს შესაბამის პენიტენციურ დაწესებულებას, პრობაციის ბიუროს, საქართველოს შსს ხელვაჩაურის რაიონული სამმართველოს ახალშენის პოლიციის განყოფილებას.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიიქცევა სასამართლოს მიერ მისი საჯაროდ გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს მხარეთა მიერ გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, ბათუმის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ვიოლეტა ფორჩხიძე